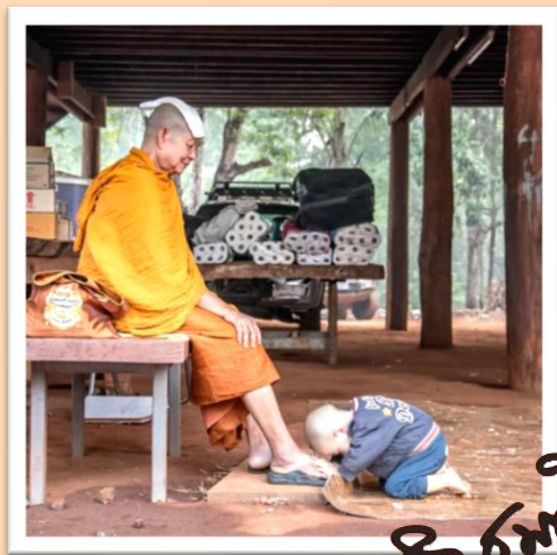


โครงการ เปลี่ยนพันธกรรมมนุษย์



พร.ชาติ ชนทรา

หลวงปู่สาคร ธรรมาวุโธ
วัดเวฬุวัน ต.ท่าขนุน อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี



“ ทำงานวันนี้ ต้องรอใช้คนอีก ๒๕ ปี ข้างหน้า ”

หลวงปู่สาคร ธรรมมาวุธ

วัดเวฬุวัน ต.ท่าขนุน อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี

แนวคิดหลวงปู่สาคร ธรรมมาวุธ

จากการที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการมีบุตรอย่างมีคุณภาพ ให้เป็นวาระแห่งชาติ เพื่อแก้ไขการมีบุตรน้อยและการลดลงของประชากรไทยตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้คาดการณ์แนวโน้ม ในอีก ๖๐ ปีข้างหน้า คนไทยจะเหลือเพียง ๓๓ ล้านคน ซึ่งจะเสี่ยงต่อการขาดแคลนแรงงาน ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศในอนาคต ดังนั้น การส่งเสริมการเกิดและเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ จึงเป็นวาระสำคัญที่ทุกภาคส่วนต้องช่วยกันผลักดันและขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาประชากรและทุนมนุษย์ของประเทศในระยะยาว

“การเกิดอย่างมีคุณภาพ” ประกอบด้วย ๒ องค์ประกอบ คือ คุณภาพการเกิดทางกาย และคุณภาพการเกิดทางจิตวิญญาณ หากคุณภาพการเกิดทางกายมีความสมบูรณ์ แต่หากคุณภาพการเกิดทางจิตวิญญาณมีความบกพร่อง เป็นผู้มีจิตใจโหดร้าย ไม่มีศีลธรรม ก็จะมีส่งผลกระทบต่อขาดแคลนแรงงาน ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศในอนาคตเช่นเดียวกัน

ปัจจุบัน มีสถิติอาชญากรรมจำนวนมากทั้งคดีและผู้ก่อเหตุ โดยอาชญากรเหล่านี้เป็นผู้มีจิตใจโหดเหี้ยม ไม่มีศีล ๕ ซึ่งเป็นธรรมชาติของวิญญาณฝ่ายต่ำจากอบายภูมิจิตอันมีสัตว์นรก เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉานมาเกิด สร้างความเดือดร้อนวุ่นวาย ก่ออาชญากรรมในสังคม ส่งผลให้มีผู้เป็นเหยื่ออาชญากรรมที่ต้องถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ หรือสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน ไม่น้อยไปกว่าจำนวนผู้ก่ออาชญากรรม

สรุปสถิติอาชญากรรม ๒๕๖๖

ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย เพศ

	รับแจ้ง	คดี	คน	ผลปฏิบัติ (%)
	๑๗,๘๔๘	๑๖,๖๗๘	๒๒,๐๔๕	๙๓.๔๔
ประเภทความผิด	รับแจ้ง	คดี	คน	ผลปฏิบัติ (%)
ฆ่าผู้อื่น	๑,๓๐๘	๑,๑๘๖	๑,๖๒๒	๙๐.๖๗
ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	๔๔๕	๔๓๒	๕๘๙	๙๗.๐๘
พยายามฆ่า	๒,๒๔๑	๒,๐๕๑	๒,๘๒๘	๙๑.๕๒
ทำร้ายร่างกาย	๙,๖๑๖	๙,๑๑๖	๑๒,๖๔๖	๙๔.๘
ข่มขืนกระทำชำเรา	๑,๘๘๕	๑,๗๐๖	๑,๙๐๒	๙๐.๕
อื่นๆ	๒,๓๕๓	๒,๑๘๗	๒,๔๕๘	๙๒.๙๕

ที่มา: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ♦ ข้อมูล: วันที่ ๑ ต.ค. ๒๕๖๕ - ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๖

การที่วิญญูณฝ่ายต่ำจากอบายภูมิจะมาได้ ก็ต่อเมื่อมีบิดามารดาเป็นผู้ไม่มีศีล เป็นผู้ละเมิดต่อศีลธรรมอันดีในความเป็นมนุษย์ จึงเหนี่ยวนำให้วิญญูณฝ่ายต่ำจากอบายภูมิเช่นเดียวกันมาได้

ดังนั้น เพื่อให้วิญญูณฝ่ายดีเป็นผู้มีบุญมาเกิดจึงต้องมีบิดามารดาที่มีทิวฐิเสมอกัน มีวาสนาเสมอกัน มีศีลสมบัติเสมอกัน คือ อริยสมบัติ ไม่ใช่รูปสมบัติ หรือทรัพย์สมบัติ เมื่อคุ้มครองมีศีลสมบัติเสมอกัน วิญญูณที่มาปฏิสนธิจะเป็นผู้มีศีลสมบัติเช่นกัน เมื่อบิดามารดามีบุญก็จะนำพาบุตรที่มีบุญมาเกิดเช่นกัน

หลวงปู่สาคร อัมมาวโธ เล็งเห็นถึงความสำคัญของการควบคุม วิชาญาณฝ่ายต่ำไม่ให้เกิด และวิธีการส่งเสริมให้วิชาญาณฝ่ายดีมา เกิด เพื่อปรับปรุงพันธุกรรมมนุษย์ โดยยกเรื่องกำเนิดพระนาคเสน^๑ พระเถระผู้ฟื้นฟูศาสนา เป็นที่มาของแนวคิด ดังนี้

ในสมัยนั้น เมื่อพระยามิลินท์ได้เที่ยวเบียดเบียนพระภิกษุสงฆ์ ด้วยการถามปัญหาตามลัทธิเดียรฉัตร จนกระทั่งไม่มีพระอรหันต์องค์ใด จะสนทนาตอบปัญหาธรรมกับพระยามิลินท์ได้เลย พระอรหันต์ ๑๐๐ โกฎิ เห็นว่าพระพุทธศาสนาจะเสื่อมไปด้วยลัทธิเดียรฉัตรของพระยามิลินท์นี้ พระอัสสกุตต์จึงต้องขึ้นไปเชิญมหาเสนาะเทพบุตรที่อยู่ใน เขตมดีวิมาน และทูลกับมหาเสนาะเทพบุตรว่า เวลานี้มีหาราชากองค์หนึ่ง ทรงพระนามว่า “มิลินท์” อยู่ในชมพูทวีป เป็นผู้ได้เรียน ศาสตร์ต่างๆ ไว้เป็นอันมาก ฉลาดเจรจา ไม่มีใครสู้ได้ ได้เที่ยวเบียดเบียนพระภิกษุสงฆ์ ด้วยการถามปัญหาตามลัทธิเดียรฉัตร พระสงฆ์ได้พิจารณาตลอดตมมนุษย์โลกและเทวโลกแล้ว ไม่เห็นมีผู้อื่น นอกจากมหาเสนาะเทพบุตร ที่จะสามารถทำลายถ้อยคำของพระเจ้ามิลินท์ได้ สามารถเชิดชูพุทธศาสนาไว้ได้ พระภิกษุสงฆ์จึงได้มาอ่อนวอนให้มหาเสนาะเทพบุตร ลงไปเกิดในมนุษย์โลก ให้มาช่วยรักษา พระพุทธศาสนาไว้

การเตรียมการของคณะสงฆ์ในการรักษาพระพุทธศาสนานั้น จำเป็นต้องพึ่งพาพระอินทร์และมหาเสนาะเทพบุตร จึงได้เรียกประชุมสงฆ์ ซึ่งเป็นพระอรหันต์ ๑๐๐ โกฎิ พบว่าพระโรหณะเถระไปเข้า นิโรธสมาบัติ อยู่ที่ภูเขาทิมพานต์ ไม่มาประชุม ไม่ช่วยเหลือ ไม่เสียสละกิจเหมือนสงฆ์ จึงได้ประชุมลงทัณฑ์กรรมพระโรหณะเถระ โดยให้

^๑ <https://cybervanaram.net/2009-12-17-14-43-37-13/279-2010-09-21-15-54-39?showall=1&limitstart=>

ไปที่บ้านพราหมณ์ตำบลหนึ่งชื่อว่า กชังคลคาม ช้างป่าหิมพานต์ มีพราหมณ์ผู้หนึ่งชื่อว่า โสณุตตระ อยู่ในบ้านนั้น เขาจะมีบุตรชื่อว่า “นาคเสนกุมาร” ให้พระโรหณะเถระพยายามไปบิณฑบาตที่ตระกูลนั้น จนกว่าจะนำเอานาคเสนกุมารออกบรรพชาได้ เมื่อนาคเสนกุมารได้ บรรพชาแล้วท่านจึงจะพ้นจากทัณฑกรรมนั้น

ฝ่ายมหาเสนาเทพบุตรก็ได้จุติจากเทวโลก ได้ลงมาปฏิสนธิใน ครรภ์ภรรยาของโสณุตตรพราหมณ์ซึ่งเป็นหัวหน้าหมู่บ้าน กชังคลคาม ลงมาถือกำเนิดในครรภ์ของนางพราหมณี นางให้ชื่อว่า "นาคเสน" เมื่อนาคเสนกุมารเติบโตขึ้นอายุได้ ๗ ขวบ โสณุตตรพราหมณ์ผู้เป็น บิดา ก็ให้ศึกษาไตรเพททั้ง ๓ กับศิลปศาสตร์อื่น ๆ สำหรับตระกูล พราหมณ์ที่ร่ำเรียนสืบๆ กันมา

ส่วนพระโรหณะเถระก็ไปเที่ยวบิณฑบาตที่ตระกูลนั้น เริ่มแต่วันนั้น ไปตลอด ๗ ปี กับ ๑๐ เดือน แต่ไม่ได้อะไรเลย ได้เพียงแต่การยกมือ ไหว้ แม้แต่การแสดงความเคารพก็ไม่ได้ ได้แต่การดำ่ว่าเท่านั้น อยู่มา วันหนึ่ง เมื่อโสณุตตรพราหมณ์กลับมาจากดูการงานนอกบ้าน ก็ได้พบ พระเถระเดินสวนมา จึงถามว่า “นี่แน่ะ บรรพชิต ท่านได้ไปที่ บ้านเรือนของเราหรือ” พระเถระตอบว่า “ได้ไป” พราหมณ์จึงถาม ต่อไปว่า “ท่านได้อะไรบ้างหรือ” พระโรหณะเถระก็ตอบว่า “ได้” โสณุตตรพราหมณ์ได้ยินดังนั้นก็นึกโกรธ จึงรีบไปถามบริวารในบ้านว่า “พวกท่านได้ให้อะไรแก่บรรพชิตนั้นหรือ” บริวารจึงตอบว่า ไม่ได้ให้ อะไรเลย

รุ่งขึ้นวันที่สอง พราหมณ์นั้นจึงไปยืนรออยู่ที่ประตูบ้าน ด้วยคิดว่า วันนี้แหละ บรรพชิตนั้นมา เราจักปรับโทษมุสาวาทให้ได้ พระโรหณะ เถระไปถึงก็กล่าวขึ้นว่า “นี่แน่ะ บรรพชิต เมื่อวานนี้ท่านไม่ได้วัตถุ

สิ่งใดไปจากบ้านเรือนของเราเลย ทำไมจึงบอกว่าได้ การกล่าวมุสาวาท
เช่นนี้ สมควรแก่ท่านแล้วหรือ”

พระโรหณะจึงตอบว่า “เราเข้าสู่บ้านเรือนของท่านตลอด
๗ ปีกับ ๑๐ เดือนแล้ว ยังไม่เคยได้อะไรเลย เพิ่งได้คำถามของท่าน
เมื่อวานนี้เพียงคำเดียวเท่านั้น เราจึงตอบว่า ได้”

เมื่อพราหมณ์ได้ฟังดังนี้ก็ดีใจ จึงคิดว่าพระองค์นี้เพียงแต่ได้
คำปราศรัยคำเดียวเท่านั้น ก็ยังบอกในที่ประชุมชนว่าได้ ถ้าได้ลาก
อย่างใดอย่างหนึ่งไป จะไม่สรรเสริญหรือ นี่เพียงแต่ได้คำถามคำเดียว
เท่านั้น ก็ยังสรรเสริญ เมื่อคิดอย่างนี้แล้ว จึงสั่งพวกบริวารว่า พวกท่าน
จงเอาข้าวของเราถวายบรรพชิตนี้ วันละ ๑ ทัพพีทุกวันไป ต่อจากนั้น
มา พราหมณ์ก็เลื่อมใสในอิริยาบถ และความสงบเสงี่ยมของพระเถระ
ยิ่งขึ้นเป็นลำดับไป จึงขอนิมนต์ว่า “ขอท่านจงมาฉันอาหารประจำ
ที่บ้านเรือนของข้าพเจ้าทุกเช้าไป”

พระโรหณะก็รับด้วยอาการนิ่งอยู่ โสณบุตรพราหมณ์ก็ได้ถวาย
อาหารคาวหวาน อันเป็นส่วนของตนแก่พระเถระทุกเช้าไป พระเถระ
ฉันแล้ว เวลาจะกลับก็กล่าวพระพุทพจน์วันละเล็กน้อยทุกวันไป

อยู่มาวันหนึ่ง นาคเสนกุมารลงจากปราสาท ไปยืนพิจารณา
เบื้องต้น ท่ามกลางที่สุดแห่งไตรเพททั้ง ๓ กับศิลปศาสตร์ทั้งปวง
อยู่ที่ศาลาข้างประตูทุกวันไปจนตลอดถึง ๓ วัน เมื่อไม่เห็นมีแก่นสาร
อันใด จึงเกิดความไม่สบายใจว่า สิ่งเหล่านี้ไม่มีสาระประโยชน์อันใด
เลย เมื่อพระโรหณะซึ่งพักอยู่ที่วัดตนิยเสนาสนะวิหาร ได้ทราบ
ความคิดของนาคเสนกุมาร จึงไปปรากฏกายขึ้นข้างหน้านาคเสนกุมาร
ทันที พอนาคเสนกุมารได้แลเห็น ก็เกิดความดีใจว่าบรรพชิตองค์นี้
คงรู้จักสิ่งที่เป็นสาระเป็นแน่ จึงถามขึ้นว่า “ผู้มีศีรชะโล้นนุ่งเหลือง
เช่นนี้เป็นอะไร”

พระเถระตอบว่า “เป็นบรรพชิต”

“เหตุไรจึงได้ชื่อว่าบรรพชิต”

“เหตุว่าเว้นเสียซึ่งบาป เว้นเสียซึ่งโทษจึงได้ชื่อว่าบรรพชิต”

“ท่านรู้จักศิลปศาสตร์บ้างหรือ” พระเถระตอบว่า “รู้จัก”

“ศิลปศาสตร์อันใดที่สูงที่สุดในโลกมีอยู่ท่านจะบอกศิลปศาสตร์อันนั้นให้แก่กระผมได้หรือไม่”

“นี่แน่ะ พ่อหนู บรรพชิตทั้งหลายเห็นความกังวล ๑๖ ประการ จึงได้โกนผม โกนหนวดเสีย ความกังวล ๑๖ ประการ ในเส้นผมแต่ละเส้นย่อมมีหมู่นอนอาศัยอยู่ที่รากผม ทำให้รากผมเศร้าหมอง คนทั้งหลายได้เห็นผมเศร้าหมองก็เศร้าใจ เสียใจ ไม่สบายใจ เมื่อมีแต่ยุ่งอยู่กับผมด้วยเครื่องกังวล ๑๖ อย่างนี้ ศิลปศาสตร์ที่สุขุมยิ่งก็เสียไป เพราะฉะนั้นแหละ บรรพชิตทั้งหลายจึงต้องโกนผม โกนหนวดทิ้งเสีย”

“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ข้อนี้หน้าอัศจรรย์เพราะเมื่อคนทั้งหลายกังวลอยู่กับเครื่องกังวล ๑๖ ประการอย่างนี้ ศิลปศาสตร์ที่สุขุมยิ่ง ต้องไม่ปรากฏเป็นแน่ ข้อนี้กระผมเชื่อ แต่ขอถามอีกทีว่า เหตุไรผ้านุ่งผ้าห่มของท่านจึงไม่เหมือนกับคนอื่น ๆ”

“อ้อ..การที่ผ้านุ่งผ้าห่มของเราไม่เหมือนคนอื่น ๆ นั้น เพราะว่าผ้านุ่งผ้าห่มอย่างพวกคฤหัสถ์ทำให้เกิดความกำหนัดยินดีในสังขาร ร่างกายได้ง่าย ทำให้มีภัยอันตรายบังเกิดขึ้น เครื่องนุ่งห่มของเราจึงไม่เหมือนของคนอื่น ๆ”

“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ท่านอาจสอนศิลปศาสตร์ที่ละเอียดยิ่ง ให้แก่กระผมได้หรือไม่”

“ได้...พ่อหนู”

“ถ้าได้ขอได้โปรดสอนให้เดี๋ยวนี้เถิด”

“เวลานี้เรายังเที่ยวบิณฑบาตอยู่ในละแวกบ้าน ยังสอนให้ไม่ได้หรอก”

นาคเสนกุมารจึงรับเอาบาตรของพระโรหณะเถระ แล้วนิมนต์ให้ขึ้นไปฉันที่เรือน เมื่อฉันแล้วจึงไปขออนุญาตต่อมารดาบิดา เมื่อมารดาบิดาไม่อนุญาต จึงนอนอดอาหาร ต่อเมื่อมารดาบิดาอนุญาต พระโรหณะเถระจึงพานาคเสนกุมารกลับไปวัดตติยเสนาสนะวิหาร ค้างอยู่คืนหนึ่ง รุ่งเช้าจึงพาไปหาพระอรหันต์ ๑๐๐ โกฏิ ที่อยู่ที่ถ้ำรักขิตเลณะ

ในคราวนั้น พระอรหันต์ ๑๐๐ โกฏิก็ได้ให้นาคเสนกุมารบรรพชาอยู่ที่ถ้ำรักขิตเลณะ นาคเสนกุมารบรรพชาแล้ว พระโรหณะเถระก็เริ่มแสดงอภิธรรมทั้ง ๗ พระคัมภีร์คือ คัมภีร์อภิธรรมสังคณี นาคเสนสามเณรก็สามารถจำได้สิ้นเชิง ด้วยปัญญาบารมีที่ได้บำเพ็ญไว้มาแต่ชาติก่อน เมื่อคิดพิจารณาธรรมะอย่างถ้วนถี่แล้วนาคเสนสามเณรจึงได้เข้าไปกราบขอแสดงพระอภิธรรม ๗ คัมภีร์ ตามที่ได้เรียนมาจากพระอุปัชฌาย์ สามเณรได้วิสาขนาอยู่ประมาณ ๗ เดือนจึงจบ ในขณะที่นั้นแผ่นดินใหญ่ก็เกิดหวั่นไหว เทพยดานางฟ้าทั้งหลายก็แสดงความชื่นชมยินดี พรหมทั้งหลายก็ต่างร้องซ้องสาธุการ สรรเสริญปัญญาบารมีของนาคเสนสามเณร พระอรหันต์ ๑๐๐ โกฏิ ก็ให้สาธุการแสดงความชื่นชมยินดีว่า แต่นี้ไปพระพุทธศาสนาจะรุ่งเรืองวัฒนาถาวรตลอดไป

เมื่อนาคเสนสามเณรมีอายุครบอุปสมบทแล้ว พระอรหันต์ ๑๐๐ โกฏิ ก็ให้อุปสมบทเป็นพระภิกษุสงฆ์ในพระพุทธศาสนา และได้ไปศึกษาพระธรรมต่อกับพระอัสสคตเถระ พระธรรมรักขิต เป็นลำดับจนกระทั่งสามารถตอบปัญหาของพระยามิลินท์ได้ และการได้ศึกษาพระธรรมโดยการสนทนากับพระนาคเสนทำให้พระยามิลินท์ที่ไม่นับถือพระพุทธศาสนามาก่อน ได้หันมานับถือ ทะนุบำรุง พระพุทธศาสนาสืบต่อมา

หลวงปู่สาครได้แสดงให้เห็นว่า การจะให้ผู้มีบุญบารมีมาเกิดนั้น ต้องมีการเตรียมการ และกว่าที่ผู้มีบุญมาเกิดนั้นจะมาทำงานให้เกิดผลเปลี่ยนแปลงต่อสังคมได้ ต้องใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๒๕ ปี



การเปลี่ยนพันธกรรมของมนุษย์ตามแนวทางของหลวงปู่สาครนั้น ท่านจะเริ่มจากการออกไปบิณฑบาตตามชุมชน หมู่บ้าน เมื่อพบเด็ก ๆ ท่านจะแบ่งของที่บิณฑบาตมาได้ แบ่งให้กับเด็ก ๆ และชักชวนให้ผู้ปกครองนำบุตรหลานเข้ามาวัด ท่านใช้ความเมตตา เป็นอุบายให้เกิดความสุขจากการเป็นผู้รับ เช่น เมื่อเด็ก ๆ ได้นั่งสมาธิต่อหน้าหลวงปู่ จะได้รับอาหาร นม ขนม และสิ่งของต่าง ๆ เป็นรางวัลจากหลวงปู่ เมื่อเด็กเกิดความคุ้นเคยกับหลวงปู่ จึงอยากมาวัด และผู้ปกครองจะต้องเป็นผู้นำเด็กมาวัด เมื่อได้ฟังธรรมคำสั่งสอนจากหลวงปู่ จนกระทั่งมีจิตใจอ่อนโยน มีความศรัทธา ทำให้ผู้ปกครองได้มีจิตใจพร้อมที่ฟังธรรมะ และน้อมนำไปปฏิบัติได้มากขึ้น



ห้วงเวลาที่ผ่านมา หลวงปู่สาคร ธัมมาวุธ ได้พยายามดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อหล่อหลอม ให้เยาวชนเป็นผู้มีศีล และประพฤติธรรมที่สมควรแก่ธรรม ให้เป็นวิญญูณฝ่ายดี เป็นผู้ที่มีบุญบารมีมาเกิดอาทิ โครงการหนึ่งบอกหนึ่งเป็นสาม โครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน โครงการปฏิบัติธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ และโครงการอุปสมบทภาคฤดูร้อน เป็นต้น



อย่างไรก็ตาม การดำเนินการโครงการดังกล่าว เป็นเพียงส่วนน้อยในสังคม ดังนั้น เพื่อให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพ และขยายวงกว้างให้มากขึ้น จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ หลวงปู่สาครจึงได้เสนอแนะให้ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะแพทยศาสตร์ สาขากุมารเวชศาสตร์ หรือหน่วยงานที่ปรึกษาในการวางแผนครอบครัว หรือการวางแผนการตั้งครรภ์ ตลอดจนพุทธศาสนิกชนทั่วไป ได้เตรียมความพร้อมให้กับวิญญาณฝ่ายดีมาเกิดในครรภ์ โดยให้ผู้ที่จะเป็นบิดามารดา รักษาศีล สวดมนต์ นั่งสมาธิ ทั้งก่อนมีบุตร ระหว่างตั้งครรภ์ และเมื่อคลอดออกมาจากครรภ์แล้ว และเมื่อวิญญาณฝ่ายดีซึ่งเป็นผู้มีบุญบารมีมาเกิด เราจะคาดหวังผล การเปลี่ยนพันธุกรรมมนุษย์นี้ได้ไปอีก ๒๕ ปีข้างหน้า เด็กๆ เหล่านี้ จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ดำเนินชีวิตโดยไม่บกพร่องในศีลธรรม ไม่เป็นผู้สร้างภาระให้กับบิดามารดา ไม่เป็นผู้ก่ออาชญากรรมให้สังคม และจะเป็นผู้ดำเนินชีวิตตามทำนองคลองธรรม รู้จักเลือกคู่ครองที่มีศีล สมบัติเสมอกัน และจะได้บุตรผู้มีบุญบารมีมาเกิดในครรภ์เช่นเดียวกัน เป็นการคุ้มครองวิญญาณฝ่ายต่ำ ไม่ให้ถือกำเนิดขึ้น เรียกได้ว่าเป็นการพัฒนาด้านจิตวิญญาณมนุษย์ หรือการเปลี่ยนแปลงพันธุกรรมของมนุษย์นั่นเอง



ਯ: ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ